AMIGOE. - (DONDERDAG 14 APRIL 1988), P. 7

Marugg getipt voor AKO Literatuur Prijs

-door Jos de Roo-

VOLGENS RECENSENTEN en boekhandelaren maakt Tip Marugg grote kans de AKO-prijs van *f*.50.000,- te winnen. Alle landelijke dagbladen besteedden aandacht aan de nominaties voor de AKO-prijs. Trouw en Het Parool waren de enige, die meteen een waarde- oordeel uitspraken over de nominaties.

Volgens de kunstredactie van Trouw gooit de buitenstaander Tip Marugg hoge ogen. De krant noemt hem een betrekkelijke buitenstaander in de Nederlandse literatuur, een schrijver van een klein, maar veel geprezen oeuvre.

Het Parool besteedde bijna een hele pagina aan de AKO-prijs. Centraal daarop is een drie-koloms spotprent van Tip Marugg, die in de 'Lorito Real' heeft gestaan. De redactie van Het Parool komt tot de conclusie: "Er was één onomstreden meesterwerk: 'De morgen loeit weer aan'.

Het Parool peilt ook de mening van vooraanstaande Amsterdamse boekhandelaren. Boekhandel Martyrium laat onder meer weten: "Ik vind, dat Tip Marugg hem moet winnen voor 'De morgen loeit weer aan'. Een práchtig boek". Hetzelfde vinden Van Leest, Avant Garde, Pantheon en het bekende Athenaeum.

Hiervan zegt Jan Meng: "Tip Marugg moet winnen. Dat vind ik zo'n meesterwerk. Van dat boek heb ik zó genoten. Het speelt niet in Nederland en is toch een Nederlandse roman. Terwijl je het leest, waan je je ook echt op de Antillen. De groene mango's vallen binnen handbereik uit de bomen. Het is pas z'n derde boek, maar het lijkt wel zijn testament. Daarbij heeft het ook nog een mooie filosofisch gehalte. Marugg heeft duidelijk veel nagedacht en goed gekeken. Het heeft me echt geraakt en dat gebeurt nog zo zelden in de Nederlandse literatuur. Ja, ik tip Tip".

Al eerder waren in sommige bladen recensies verschenen. Trouw noemde de nieuwe roman van Tip Marugg "een sublieme paradox" De boekbijlage van Vrij Nederland concludeerde: "De morgen loeit weer aan is een knappe en rijke roman. Ieder detail, iedere uitweiding is functioneel, de inhoud wezenlijk, de stijl perfect".

Alleen het weekblad De Tijd had enige kritiek. Weliswaar is het tweede hoofdstuk prachtig, maar het boek vertoont wel erg veel overeenkomst met zijn voorgangers, vond De Tijd. Met name de stijl liet te wensen over, de wirwar van bijzinnen en zwaarbeladen adjectieven schoot de recensent in het verkeerde keelgat en bezorgden hem ademnood.